

Visioenen van lezers

De Bernadette in ons ontwaakt

Medium Isabelle Dûchene schreef eerder dit jaar voor ParaVisie Magazine uitgebreid over de visioenen van Bernadette Soubirous in Lourdes. In dit laatste deel gaat zij nader in op de persoon Bernadette. Wie was zij? En we publiceren de verhalen van lezers die reageerden op Isabelle's oproep om te getuigen van het wonder dat van alle tijden is en dus ook vandaag de dag door tallozen ervaren mag worden.

TEKST EN SAMENSTELLING: ISABELLE DÛCHENE & NIELS BRUMMELMAN

Bernadette Soubirous

“Ze denken dat ik een heilige ben. Wanneer ik dood ben, zullen ze komen om heilige beelden van me te maken en komen ze naar me toe met hun rozenkransen. Terwijl ik op het rooster gegrild wordt in het vagevuur. Belof me tenminste, dat je voor mij veel zult bidden voor mijn zielenrust. Heilige Maria, Moeder van God, bid voor mij, arme zondaar.” Het zijn naar verluidt de laatste woorden van Bernadette Soubirous op haar sterfbed, 16 april 1879. Bernadette wordt ook vandaag de dag door velen nog om hulp gevraagd, vooral wanneer men zich niet gehoord en geloofd voelt of wanneer men moet opkomen voor eigen geloof, normen en waarden. Ze was een dame waar niet mee gesold kon worden. Nooit heeft ze haar verhaal willen opsmukken en vanaf dag één heeft ze de waarheid vertelt. Hár waarheid. Altijd stond ze klaar om een ander te helpen, terwijl ze zelf qua gezondheid een wrak was. Maar klagen deed ze zelden of nooit, ondanks haar astma en de tumor in haar knie. Haar voorbeeld moedigt paranormaal begaafden aan om, in weerwil van mogelijke veroordeling en bespottung, voor hún waarheid te gaan staan. Ze heeft zelf met die vernederingen te maken gehad en tegenwoordig bestaat dergelijk onbegrip nog steeds, al is er gelukkig meer openheid en ruimte gekomen om hierover te getuigen. Daarom laten we in dit artikel, als eerbetoon aan deze moedige dame, ook lezers aan het woord. Opdat de Bernadette in ons maar ontwaken mag!

Het mysterie

Wie was Bernadette Soubirous (1844-1879)? Op 11 februari 2020 was het precies 162 jaar geleden dat dit arme meisje uit een toentertijd onbekend Frans gehucht de wereldpers haalde. Haar ontdekking van een genezende waterbron en haar onwrikbare geloof en eerlijkheid over haar visioenen, doen al die jaren later nog steeds mensen versteld staan. Een kind van veertien, dat nauwelijks kon lezen of schrijven, gaat niet zomaar haar gezondheid riskeren om

'In de anderhalve eeuw volgend op de verschijningen, hebben zich talloze wonderen voorgedaan'

door weer en wind naar een nabijgelegen afvalberg te lopen, om daar in de grond een waterbron op te graven (Massabielle was in 1858 een stortplaats van medisch afval en dierenkadavers). Hoe wist ze trouwens waar te zoeken? Wie gaf haar de opdracht? In de anderhalve eeuw volgend op haar vondst, hebben er zich talloze wonderlijke, onverklaarbare genezingen bij pelgrims voorgedaan. Bernadette heeft de bron met eigen handen gegraven en ze moest eten van de planten als teken van boetedoening. In onze moderne tijd kan men dit ook interpreteren als een verwijzing naar spirituele vooruitgang door bewuster te leven, zuiver water te drinken en vegetarisch te eten ter bevordering van de eigen heel- en éénwording met het universum. Zelfs in onze eeuw buigen theologen en wetenschappers zich over het thema 'visioenen'. Wat is het toch wat Bernadette heeft gezien? En waarom mocht juist zij het zien? Albèrt van Raaij schrijft in zijn *Verborgen geheimen van het Lourdes-mysterie*: 'Het is aannemelijk dat Bernadette bepaalde vermogens bezat, waarmee zij inzicht in een andere wereld kon verwerven. Als kind bezat ze al een grondstemming van eerbied en devotie. Zij hechtte geen waarde aan rijkdom en materie en was arm in schoolkennis en gezondheid. Ook haar godsdienstige kennis liet te wensen over. Daarom was het voor veel mensen een schokkende ervaring dat juist zij deze verschijningen kreeg en deze boodschap mocht overbrengen. Het druiste in tegen de opvattingen van de mensen uit die tijd. Waarom alleen zij dit voorrecht bezat en met name in deze specifieke situatie, blijft zolang wij zelf nog geen hoger inzicht hebben verworven in de persoonlijkheid van Bernadette, ook in haar vorige incarnaties, een mysterie.'

Bernadette's offer

Dat er vanaf 11 februari 1858 dingen gebeurd zijn daar in Lourdes die mensen tot op heden niet kunnen verklaren, staat als een paal boven water. Het feit dat 162 jaar later het dorp nog steeds drommen bezoekers ontvangt, komt niet door de verkoop van worsten. Een bijkomend eigenaardig verschijnsel is dat het lichaam van Bernadette nooit is vergaan. Haar stoffelijk overschot is nog steeds zichtbaar in het klooster van Nevers, even buiten Parijs. Als een schone slaapster getuigt ze nog steeds in die stilte van de kapel: niet alles is met wetenschap en ratio te verklaren! Enkel een dun laagje was ligt er over

haar gelaat, het dwingt respect af tot in de eeuwigheid. Wederom Albèrt van Raaij: 'Hiermee brengt Bernadette ook na haar dood nog een offer om met de aarde en het lot van de mensen verbonden te blijven. Dat is ook wat je kunt voelen in Nevers en wat veel mensen in Lourdes ervaren. Door dit mysterie blijven de kracht en de boodschap van datgene wat zij ons heeft voorgeleefd levend (...) Bernadette opent onze ogen om weer belangstelling te krijgen voor de geestelijke wereld, die door onze hang naar het materialisme verduisterd is. Ons bestaan is er één van geestelijke armoede geworden. We zijn het contact met de kern van ons bestaan verloren. De kunst is echter om door het rooms-katholieke en het beeld van de tijd waarin Bernadette leefde heen te kijken, zodat wij ervan overtuigd raken dat er meer is tussen hemel en aarde.'

*'Als een schone slaapster
getuigt Bernadette nog
steeds: niet alles is met
wetenschap en ratio te
verklaren'*

Getuigenis 1: De verschijning van opa

Aniya Libudzewski: 'Ik bleef even naar de oproep in ParaVisie Magazine kijken en mijn overgegangene opa zei tegen mij: 'JA, SCHRIJF!' Mijn opa was in levenden lijve een no-nonsens mens. Onrecht kon mijn opa absoluut niet verdragen. Een hardwerkende man voor zijn gezin. En bovenal een familiemens. Ik ben geboren bij hem en oma thuis. Het visioen dat ik heb mogen ervaren, was zo helder als wat. Ik zat in een voor mij destructieve relatie. Op het moment dat ik mijzelf totaal aan het verliezen was, zat opa opeens heel duidelijk in de gang van het huis waar ik op dat moment woonde. In kleding die voor mij onherkenbaar was. Lichtbeige jas en hoed. In eerste instantie schrok ik hevig, daar het mijn eerste duidelijke verschijning was. Het leek wel of deze schok nodig was om mijzelf weer te gaan voelen. Ik keek in de spiegel heel goed naar mezelf en schrok van wat ik daar zag. Totaal een ander persoon! Compleet leeg! Binnen drie dagen ben ik bij de betreffende partner weggegaan. Terug naar mijn ouders. Met mijn moeder heb ik de dagen erna over het visioen gepraat. Ze presenteerde oude foto's van mijn opa, waarop hij met de voor mij onbekende kleding stond die ik tijdens zijn verschijning had waargenomen! Vanaf dat moment werd mijn bewustzijn meer en meer gevoeld. Dank liefhebbende, waakzame opa!'

Bernadette Soubirous opgebaard

Getuigenis 2: Jezus & de ankh

Sylvie van der Voort: 'Na jaren van intense zelfwerkzaamheid, was ik fysiek en emotioneel uitgeput. Ik kon niet meer. Diverse malen had ik het universum al om hulp gevraagd. Toen ik op een avond naar bed ging, gebeurde het... Ik lag aan de linkerkant van het bed en plotseling verscheen Jezus naast mijn bed. Hij droeg een donkerbruin gewaad en had zijn capuchon op. Hij had een baard en de meest mooie helderblauwe, stralende ogen die ik ooit heb gezien! Hij knielde naast mijn bed en deed een energetische ketting om mijn nek met de ankh! Sindsdien is het met mijn gezondheid bergopwaarts gegaan. Dankbaar ben ik voor deze prachtige ervaring!'

Getuigenis 4: Een laatste groet

Betsy Swaagman: 'Mijn collega Willeke, die ik kende van vrijwilligerswerk op een nabijgelegen boerderij, werd ernstig ziek. Ik bezocht haar nog in het ziekenhuis. Daags erna was ik om twaalf uur 's avonds nog buiten om een zwerfkatje eten te geven. Toen ik, nadat ik het eten in het bakje gedaan had, weer omhoogkeek, zag ik het: door de bosjes bewogen zich lichten in een boog heen en weer. Ik wist niet wat ik zag. De lichten bleven maar op en neer gaan. De rest van de verschijning sloeg ik gade vanuit mijn zolderdakraam. De lichten klommen hoger en hoger. Kort daarna ontving ik het overlijdensbericht van Willeke. Ze bleek precies op die dag, rond het tijdstip van mijn waarneming, overleden te zijn. Een afscheidsgroet!'

Getuigenis 3: 'Alles komt goed'

Jan van Dijk: 'Naar aanleiding van de oproep in de maartuitgave van Paravisie Magazine schrijf ik graag over mijn ervaringen. Opvallend: ze vonden bijna allemaal in mijn slaapkamer plaats. Het eerste visioen kreeg ik tijdens een zware griep in 1974. Daarbij kreeg ik ook nog eens complicaties: vocht achter de longen en hersenvliesontsteking bij 40 graden koorts. Ik verlangde als 26-jarige naar de dood. Toen ik met mijn laatste krachten mijn bed uit strompelde, zag ik voor de spiegelkast mijn eigen geestverschijning mij aankijken. Deze keek mij uitnodigend aan, alsof gezegd zou worden: 'Het is genoeg geweest, kom maar.' Maar ik deed dat niet. Mijn vader, die ook aanwezig was, zag deze geestverschijning niet. Sindsdien ben ik niet bang meer voor de dood. Als je er maar erg genoeg aan toe bent, verlang je vanzelf naar de dood. Bovendien is er een leven ná de dood, compleet met een geestelijk lichaam. Tijdens een tweede ervaring bevond ik me in een toestand tussen slapen en waken in. Ik zag door de gesloten slaapkamerdeur een monnik op mij afkomen met een bruine pij aan en een dienblad in zijn handen. In plaats van een gezicht, zag ik een zwart gat in zijn kap. Van pure angst werd ik wakker. De derde ervaring die ik opdeed, vond in een periode plaats dat ik het zwaar had. En alweer in mijn slaapkamer. Er verscheen een vrouwenhoofd boven de deur van de slaapkamer. Zij was blond met haar tot op haar schouders. Ze sprak mij toe, iets in de geest van: 'Maak je maar niet druk, alles komt goed.' Het merkwaardige van dit alles was dat ik haar stem niet in mijn oren hoorde, maar midden in mijn hoofd.'

Méér...

Wil je Bernadette een bezoekje brengen? Hier kun je haar vinden:
Klooster Nevers, 34 Rue Saint-Gildard, 58000 Nevers, Frankrijk, tel: (0033) 386719950

www.sainte-bernadette-soubirous-nevers.com/en/

Liever lezen? We raden deze boeken aan:

Verborgen geheimen in het Lourdes-mysterie, Albèrt van Raaij (Uitgeverij Cichorei, ISBN 9789491748547)

Het leven van Bernadette, André Laurentin (Uitgeverij Het Volk, ISBN 9789031004386)